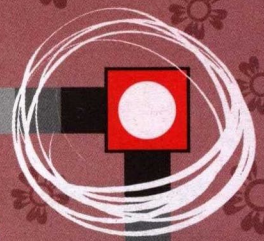

نشریه روزانه یازدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران - مبارک

یکشنبه ۱۲ شهریورماه ۱۳۸۵

تئاتر عروسکی هنری طغیان گراست، ذاتاً ویران‌کننده و سرکش، نمایشگر تقریبی شیطان‌ها (دیوهای) جامعه و مطمئناً نه رسم‌های آن.

«پیتر شومان» ۱۹۹۰

حرف اول

اولین شماره نشریه روزانه یازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی تهران-مبارک را پیش رو دارید. از دوستانی که به ما اعتماد کردند سپاسگزارم. من و همکارانم امیدواریم آینه‌ای قدی برابر جشنواره تدارک ببینیم هم قدوقواره آن. عروسک آنقدر تخیل ساز و رویا آمیز است که هر ذهن رویا پرداز را وا می‌دارد پیرامونش آینه گردان باشد.

عروسک و نمایش عروسکی کارکردی چندگانه دارد. اول پله‌ای است برای باورندنی‌های نمایش برای کودکان. آنها که برای ساختن دنیایی زیبا در آینده به تخیل و رویا نیازی بی‌چون و چرا دارند. پس نمایشگران عروسکی نوعی واسطه بین امروز و فردا هستند. اما دوم که با دنیای بزرگسالان ارتباط می‌یابد. عروسک گردانی نوعی تقدیر سازی به همراه دارد. شما موجودی را فرا انسان خلق و به آن پیرنگ تقدیری یک زندگی را می‌بخشید. غوطه ور شدن در این دنیا نیز شیرینی دو چندان دارد. بگذریم. درباره اینچنین مقولاتی در این هفت روز دوستان نویسنده ام خواهند نگاشت.

به عنوان حرف اول ذکر چند نکته توسط صاحب این قلم ضروری به نظر می‌رسد.

۱- قصد داشتیم در راستای توجهی ویژه به گرافیک و عکس که حرف امروز مطبوعات در جهان است، صفحات ۸ و ۹ نشریه را تنها به چاپ عکس‌های برتر نمایش‌های آن روز اختصاص دهیم. اما تراکم مطالب و بخش‌های مختلف جشنواره ما را وا داشت تنها در شماره‌های دوم، چهارم و ششم این آلبوم را در صفحات یادشده چاپ کرده و باقی را به چاپ مطالب اختصاص دهیم.

۲- صفحات یادداشت پیرامون نمایش‌ها در این نشریه دو صفحه است و این ما را ناگزیر می‌کند که در اجراهای هر شب دست به انتخاب بزنیم. این انتخاب دلیل بر ارزش گذاری بر یک اثر و نفی باقی آثار نیست. انتخاب‌ها توسط هیأت تحریریه صورت گرفته و تنها نظر شخصی دوستان نویسنده است. به حتم اگر صفحات محدود نبود این صفحات را افزون می‌کردیم. امید که هم قد جشنواره باشیم.

تا روز آخر
سرحدیبر

امروز چه می‌بینید؟

تالار چهارسو ۱۹/۳۰ و ۱۷: گلی گلی جون (عادل بزدوده)

تالار قشقایی ۱۸/۳۰ و ۱۶/۳۰: پهلوان کچل (فهیمه میرزاحسینی)

تالار سایه ۱۹ و ۱۶: عنکبوت پروانه‌ای (افشین قاسمی)

تالار کوچک ۱۹/۳۰ و ۱۸: دیوو کچلک (سعید باغبانی)

تالار نو ۱۸: انتظار در کافه پارکر (حسین زینالی و مرتضی سعیدیان)

تالار هنر ۱۹ و ۱۷: عاشق شدن به فصل سرما (محمد تقی اسماعیلی)

مرکز تولید تئاتر عروسکی کانون ۱۹/۳۰ و ۱۷: لباس فروری (مهديه اخوان نیک)

تالار فردوسی ۲۰: اپرای عروسکی رستم و سهراب

تالار مولوی ۱۸/۳۰: مثل‌های عروسکی (فرناز بهزادی)

از شما سپاسگزاریم

بی‌شک بر پایی هیچ جشنواره‌ای به‌تنهایی و بدون کمک گروه‌ها و نهادهای مختلف امکان‌پذیر نیست. امسال گروه‌های مختلف در بر پایی یازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی، مرکز هنرهای نمایشی را یاری داده‌اند.

از میان این مراکز می‌توان به خانه هنرمندان ایران اشاره کرد که مرد پرتوان تئاتر عروسکی، بهروز غریب‌پور مدیریت آن را برعهده دارد.

در بخش دانشگاهی جشنواره نیز دکتر مجید سرسنگی مدیر گروه آموزش نمایش پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران حامی جشنواره بود و محلی که برای تئاتر عروسکی یاد آور خاطره است، مرکز تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و مرتضی حیدری مدیر آن. البته ارگان‌های دیگری نیز با جشن یازدهم سهیم بوده‌اند که به مرور آنها را خواهیم شناخت.

مردم در جشن عروسک‌ها

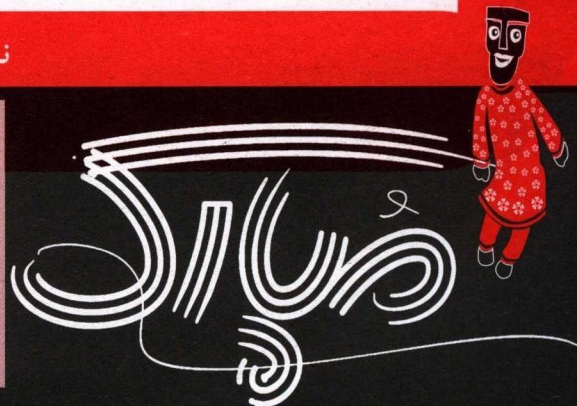
یازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی تهران - مبارک امروز با حضور عروسک‌ها آغاز به کار می‌کند مراسم افتتاحیه جشنواره عروسکی امروز بعداز اجرای ۹ نمایش صحنه‌ای که در تالارهای تئاتر شهر، هنر، کانون به صحنه می‌روند در فضای باز مجموعه تئاتر شهر برگزار می‌شود.

در این مراسم که ساعت ۱۹ آغاز می‌شود بعد از سخنرانی جواد ذوالفقاری، حسین پارسایی و علی پاکدست هشت نمایش خیابانی بانام‌های لنگ درازها، این واسه ما درس نمی‌شه، کیسه جادو، خواننده اپرا، عروسک مال کیه؟؛ لطفا پنهان نشوید، رقص چوب و ارابه نمایش‌های خیابانی اجرا می‌شود در کنار آن برنامه لیزر شو نیز در محوطه باز برپا خواهد شد. همچنین همزمان با مراسم افتتاحیه جشنواره یازدهم بازارچه تئاتر عروسکی، نمایشگاه عروسک و ماسک و نمایشگاه عکس‌های تئاتر شهر در محوطه این مجموعه و سالن انتظار تالار اصلی برپا می‌شوند.

نشریه روزانه یازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی تهران - مبارک

گروه خبر و گزارش: ندا ال طیب، مریم رضازاده
گروه نقد و مقاله: رضا آشفته، امید بی‌نیاز، محمدرضا رستمی،
آزاده سهرابی، بهزاد صدیقی و مهدی عزیزی
حروف‌نگار: ابراهیم نجفی
ویراستار و نمونه‌خوان: جواد قاسمی
مدیر فنی و ناظر چاپ: انوشیروان میرزایی
لیتوگرافیک ۱۲۸ - تلفن: ۶۶۹۶۴۱۳۰
چاپخانه و صحافی: نخستین - تلفن: ۶۶۷۰۵۴۶۲

زیر نظر ستاد برگزاری جشنواره
سرمدیبر: رامتین شهبازی
مدیر هنری: حسین نوروزی
مدیر اجرایی: حمیدهنری
دبیر عکس: رضا معطریان
با همکاری رتوفه رستمی
ترجمه: امیلی امرایی
با سپاس ویژه از اسدالله امرایی

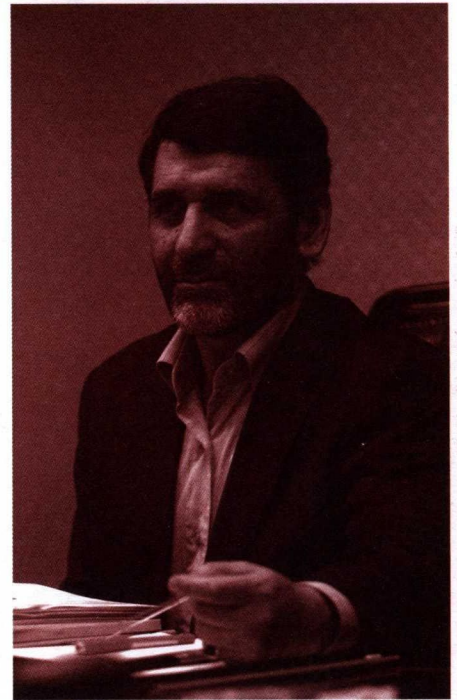
پیام محمد حسین صفار هرنندی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی
به یازدهمین جشنواره بین المللی تئاتر عروسکی تهران-مبارک

هنر حقیقت طلب

انسان معرفت یافته، پیوسته در روند پویای تاریخی خود بنا بر فطرت ذاتی و حقیقت جویی. بی راهه‌ها را به راه تسلیم و رضا سوق داده است و با یک نظر می‌توان به عینه مجموعه‌ای از خردمندی و صداقت و سازندگی و تعالی را در آثار او مشاهده کرد. در این میان روان پاک و ذهن درخشان مسلمان ایرانی با تکیه بر ایمان و دانش، توانسته است در آن مقام از احترام قرار گیرد که زبانزد جهانیان و علی‌الخصوص پیروان فرهنگ ناب بشری باشد.

شکر می‌گوییم خدایی را که به انسان حرمت کرامت فرمود و ما را در زمره بندگانش قرار داد تا در سال فرخنده پیام آور تمام ادوار تمدن بشریت، رسول اعظم (ص) به ترویج فرهنگ نبوی همت گماشته و با توکل بر ذات احدیت در مسیر اعتلای انسانیت و پاسداشت هنر اسلامی قدم پیش بگذاریم. اینجانب ضمن سپاس از تلاش دست‌اندرکاران عرصه هنر و به ویژه تئاتر که پیوسته با ریشه آیینی خود، خویشاوندی داشته و دارند بر این باورم که در تعامل بین مدیران و اهل هنر، این هنر حقیقت طلب به آرمانهای متعالی خود خواهد رسید و در زنده نگه داشتن روح ایمان و آزادگی به جایگاه مطلوب مورد نظر نزدیک خواهد شد.

همچنین برپایی یازدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی را در تهران گرمی داشته و برای فعالان این عرصه آرزوی توفیق روز افزون و نیک فرجامی دارم

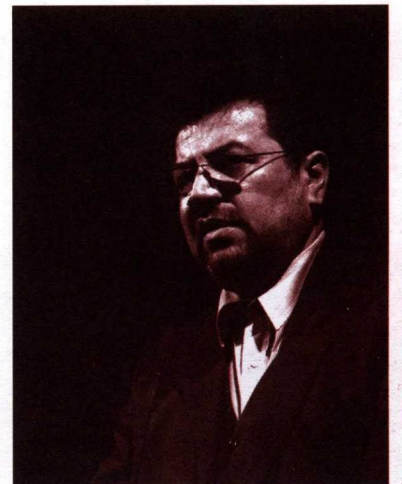
بخشی از پیام محمد حسین ایمانی خوشخو، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

پیام اور صلح و دوستی

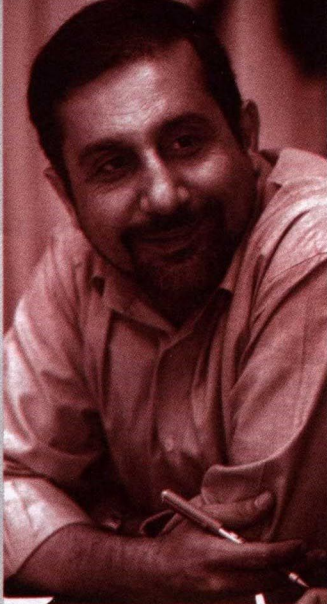
توضیح آنچه می‌خوانید بخشی از پیام معاونت هنری ارشاد است. متن کامل آن در کاتالوگ جشنواره به چاپ می‌رسد.

«هنر به مثابه آینه فرهنگ یک جامعه و عالی‌ترین ابزار بیان اندیشه‌ها، آرمان‌ها و ایده‌ها همواره عامل رشد و حرکت مردم در قالب گروه‌های مختلف اجتماعی بوده است. در این میان برخی از شاخه‌های فعالیت هنری به دلیل پیوند عمیق و ریشه‌دار با زندگی مردم توانسته است ابعاد و دامنه‌های وسیع‌تری را از آن، خود سازد. «عروسک» و نمایش عروسکی که بر آینه نگرش‌ها، آرزوها و ایده‌های ایرانیان هنرمند در بسیاری از نواحی این کشور است، با همه ابعاد متنوع و شکل و رنگ‌های گوناگونی که دارد توانسته است جایگاه بسیار ارزنده و قابل اعتنایی را در فرهنگ ایرانی از آن خود سازد. از آنجا که این مقوله در میان ملت‌ها و دیگر فرهنگ‌های جهانی نیز با همه شدت و ضعف‌ها مورد توجه بوده و رشد یافته است، امروز به منزله یک عامل ارتباطی در سطح ملت‌ها و فرهنگ مطرح شده و توانسته است به عنوان یک عامل پیوند فرهنگی و هنری و حامل پیام‌های مختلف از فرهنگ‌های با یکدیگر باشد.

یکی از مهمترین پیام‌هایی که عروسک و نیز نمایش عروسکی منتقل کننده آن است، پیام صلح و دوستی و ارتباط رشد دهنده است. علاوه بر این آرمانهای بزرگی همچون عدالتخواهی، رفع فقر و محرومیت و مواردی از این قبیل نیز همواره در این نوع از فعالیتهای هنری مطرح بوده است. از این منظر عروسک‌ها همیشه مردم را به رعایت حقوق متقابل، زندگی در آرامش و صلح و ممانعت از ظلم و تعدی انسانها به یکدیگر دعوت کرده‌اند. ....

شماره ویژه یازدهمین
جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی
تهران - ۱۳۹۳

گفت و گو با حسین پارسایی
رئیس مرکز هنرهای نمایشی

خبرهای خوش برای اهالی نمایش عروسکی

حسین پارسایی رئیس مرکز هنرهای نمایشی امسال دبیری یازدهمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی تهران-مبارک را به شورا واگذار کرده است. او خیلی با دید باز به مسائل نمایشگران عروسکی می‌نگرد. در این گفت و گو او خبرهای خوشی هم برای این فعالان هنرهای نمایشی داشته است.

*عروسک، آقای حسین پارسایی را به یاد چه می‌اندازد؟

همراز و همدم انسان، شیء کوچک و دست‌سازى که با جان‌بخشى آدم‌ها بروز و ظهور پیدا می‌کند.

* حالا وقتی از حسین پارسایی فاصله می‌گیرید و در جایگاه رئیس هنرهای نمایشی می‌نشینید، به چه برنامه‌هایی جهت ارتقای جایگاه عروسک و نمایش عروسکی می‌اندیشید؟

من چندان با دنیای عروسک‌ها بیگانه نیستم. بنابراین نمایش عروسکی را مملو از خلاقیت و تأثیرگذاری می‌بینم. طبیعی به نظر می‌رسد که در جایگاه مدیر تا این اندازه برای عروسک و خالق آثار عروسکی ارزش قائلم. تشکیل کانون نمایش عروسکی به‌خاطر این توجه خاص است. از جمله می‌توان به اجرای عمومی نمایش‌ها در سال ۸۶، و برگزاری کارگاه‌های آموزشی اشاره کرد که ارتقای جایگاه شایسته و بایسته‌ی تئاتر عروسکی مد نظر است.

* این کارگاه‌ها که می‌گویید مختص جشنواره است یا در طول سال برگزار می‌شود؟

امیدوارم تئاتر کودک و عروسکی هم‌شان تئاتر صحنه‌ای امکانات لازم را برای فعالیت پیدا کند.

* به کانون تئاتر عروسکی اشاره کردید. این کانون تا چه اندازه سیاست‌های مرکز را به منصفه ظهور رسانده است؟

کانون تئاتر عروسکی متشکل از هنرمندانی است که برخی در صنوف دیگر نیز فعال هستند. برخی دیگر ترکیب دو نسل جوان و قدیمی هنرمندان تئاتر عروسکی را شامل می‌شوند. نخستین حرکت آنها هم مدیریت اجرایی جشنواره یازدهم است. ۱۰ گروه برتر جشنواره یازدهم با حمایت مالی اجرای عمومی خواهند داشت و برنامه‌های آموزشی و پژوهشی در صحنه تئاتر عروسکی شرکت کنند.

جشنواره یازدهم نیز با همین چشم‌انداز برگزار می‌شود تا سال ۸۶ عرصه‌ای در خور برای این هنرگرانقدر و هنرمندان عروسکی ایران باشد.

* بعد از هر دوره جشنواره این صحبت

مطرح می‌شود که جشنواره را از دوره بعد سالانه کنیم. اما هنوز جشنواره عروسکی دوسالانه است. آیا این منوال ادامه پیدا می‌کند یا بالاخره سالانه خواهد شد؟

صرفاً محدودیت منابع مالی مانع هیچ حرکتی نمی‌تواند باشد. دستاوردهای هر حرکتی مبلغ تداوم و استمرار آن است، به ویژه هنری مثل تئاتر عروسکی که احتیاج به زمان بیشتری دارد تا خلاق و مؤثر عرضه شود. باید دید آیا تئاتر عروسکی می‌تواند از دستاوردهای یک‌سال گذشته خود بهره‌برداری کند؟ تا برای برگزاری سالانه آن فکر کنیم. آیا برگزاری جشنواره تأثیری در ارتقای سطح عروسکی ایجاد کرده‌است و... بنابراین همه مسائل به محدودیت‌های مالی باز نمی‌گردد. نکته دیگر اینکه همه چیز را نباید در جشنواره‌ها خلاصه کنیم. تئاتر عروسکی، تئاتر کودک و... هرگاه بتوانند دستاوردهای خود را ارائه دهند؛ زمان جشن گرفتن آن است.

شاید بتوان یک جشن ملی گرفت و سالانه هم باشد. یعنی پس از یک رپرتوار یک‌ساله در جشنی ملی نخبگان خود را مورد تقدیر قرار دهیم؛ اما جشن بین‌المللی احتیاج به زمان بیشتری دارد.

* فکر اجرای شورایی جشنواره از کجا به میان آمد؟

اراده جمعی خانواده تئاتر عروسکی، مرکز هنرهای نمایشی را بر آن داشت که شورای سیاستگذاری مرکب از تمام سلاطین در تئاتر عروسکی گرد هم بیایند. تعدادی از هنرمندان پیشکوست به همراه جوانانی که تجربه‌هایی در عرصه تئاتر عروسکی داشتند گرد هم آمدند و کلیه وظایف دبیر جشنواره یازدهم به آنها واگذار شد. من به اراده جمعی خانواده تئاتر عروسکی احترام گذاشتم تا همه با هم تصمیم بگیرند و شورایی، مدیریت جمعی بر جشنواره داشته باشند. مرتضی حیدری، دکتر مجید سرسنگی و مدیریت آن را جواد ذوالفقاری به‌عهده دارد که تمام همکاران مرکز هنرهای نمایشی نیز در بخش‌های مختلف، ستاد برگزاری جشنواره را تشکیل می‌دهند.

امیدوارم دستاورد جشنواره یازدهم آن چیزی باشد

که همه ما انتظار داریم.
* بخش بین‌الملل جشنواره یازدهم امسال چه نکاتی را در بر دارد؟

امسال حدود یکصد اثر، ارسال شده است که با توجه به شرایط قابلیت اجرایی آنها از حیث تنوع و تکنیک مورد بررسی کمیته انتخاب قرار خواهد گرفت.

* دوستان هنرمند حاضر در جشنواره چند نکته را به‌عنوان گلایه مطرح می‌کنند. اینکه هنوز کارگاه ساخت عروسک ندارند. یا زمان اعلام نتایج کارهای پذیرفته شده دیر هنگام بود و...

طبیعت کار شورایی با مدیریت مستقل متفاوت است. به‌نظر بخشی از آن طبیعی است. امیدوارم حاصل کار آن باشد که هنرمندان می‌خواهند.

* آیا جشنواره‌های بعد هم شورایی اجرا می‌شود؟

هر مدیری متناسب با شرایط زمانی خود تصمیم می‌گیرد. تجربه این دوره برای جشنواره دوازدهم تعیین‌کننده است.

* به پایان رسیدیم. حسین پارسایی، رئیس مرکز هنرهای نمایشی چه نویدی برای اهالی تئاتر عروسکی دارد؟

تئاتر عروسکی و کودک در این سال‌ها بسیار مورد غفلت واقع شده است. اگر هم تلاش ویژه شود تازه به نقطه متعادل رسیده‌ایم.

آنچه خانواده تئاتر عروسکی را خوشحال می‌کند چند محور است که توسط کانون در برنامه‌های سال ۸۶ پیش‌بینی شده‌است.

۱- انتخاب یک تالار برای اجرای عمومی تئاتر عروسکی ۲- حمایت مالی از اجرای مستمر آثار عروسکی با قرارداد مشخص ۳- ایجاد کارگاه عروسکی ساخت و ساز ۴- ارتقای سطح تئاتر عروسکی در اندازه‌های جهانی با عنایت به فعالیت‌های آموزش و پرورش

همه این‌ها محقق نمی‌شود مگر با همفکری و مشاوره هنرمندان تئاتر عروسکی.

و مشاوره هنرمندان تئاتر عروسکی.

جشنواره خرامان خرامان آمد

یازدهمین جشنواره تئاتر عروسکی در یک نگاه

کانون ملی منتقدان تئاتر ایران هم حضور پررنگی در جشنواره دارد. نمایش‌های شرکت‌کننده در جشنواره توسط اعضای کانون و نیز کارشناسان نمایش عروسکی، نقد و بررسی می‌شوند. نمایندگان مطبوعات هم می‌توانند با حضور در خانه هنرمندان ایران، پرسش‌های خود را از گروه‌های خارجی شرکت‌کننده در جشنواره مطرح کنند.

محوطه باز تئاتر شهر هم جزو میزبانان جشنواره عروسکی است. در این فضا نه تنها عروسک‌های نمایش خیابانی که کتاب‌های عروسکی، میهمان تئاتر شهر خواهند بود. این میهمانی با برپایی بازارچه تئاتر عروسکی برگزار می‌شود؛ بازارچه‌ای که ۲۰ غرفه دارد. ۴ غرفه این بازارچه به فروش کتاب اختصاص دارد و شامل آثار تألیفی ۴ ناشر (کانون پرورش فکری، نمایش، نوروز هنر و منادی تربیت) است. این آثار، شامل نمایشنامه‌و آثاری درباره تئاتر و تئاتر عروسکی است. دو غرفه به فروش عروسک اختصاص دارد و یک غرفه هم به ماسک و گریم، عکاسی سنتی و... حاضران در بازارچه می‌توانند از برنامه‌های شهر فرنگی که با همان سبک و سیاق قدیم در حاشیه بازارچه وجود دارد استفاده کنند.

همزمان با برگزاری جشنواره ۴ نمایشنامه و ۲ کتاب پژوهشی منتشر می‌شود. دو کتاب «عروسک‌های هند» نوشته هومن بابک و «آیین نمایش ایران» نوشته پویک عظیم‌پور در کنار ۴ نمایشنامه «ماه پیشونی» (مرضیه محبوب)، «خواجه لطیف تنبور زن» (ایرج طهماسب)، «قصه تلخ طلا» و «دد و جونه و ر» (بهروز غریب‌پور) منتشر می‌شوند، مجموعه کارت‌پستال‌های شخصیت‌های خیمه‌شب‌بازی هم در نمایشگاه عرضه می‌شود.

در کنار همه این برنامه‌ها دو نمایشگاه عکس و ماسک در تئاتر شهر بر پا می‌شود، نمایشگاه عکس شامل ۶۰ قطعه عکس از آثار ۹ عکاس است که در سالن انتظار تالار اصلی برپا می‌شود. در این نمایشگاه عکس‌های عکاسانی چون رضا معطریان، سیامک زمردی مطلق، امیرعابدی، مسعود پاکدل، سعید درویش‌نژاد، ابراهیم حسینی، حسین سلیمانزاده، ناصر عرفانیان و افسانه محمدی، به نمایش گذاشته می‌شود. در نمایشگاه ماسک نیز ۲۰ ماسک از آثار فروز هاشمی در سالن انتظار تالار چهارسو مورد بازدید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد.

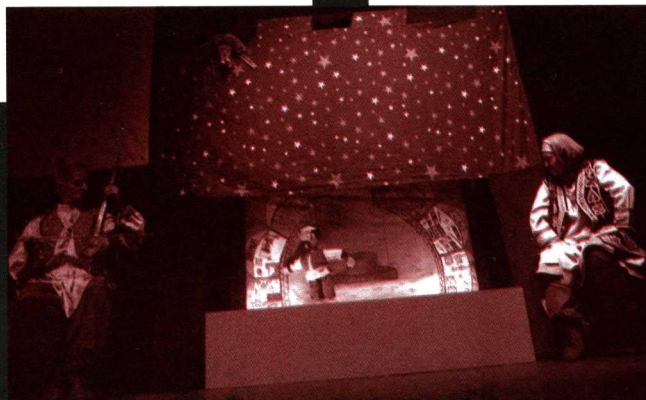
و اما درباره بلیت جشنواره، امسال جشنواره پیش‌فروش بلیت نداشته است و بلیت‌هر نمایش به‌صورت روزانه به‌فروش می‌رسد بنابراین علاقه‌مندان می‌توانند ساعتی قبل از اجرای نمایش به گیشه مراجعه کنند و بلیت خود را خریداری کنند.

سرانجام پس از چندین ماه تلاش و کار و البته انتظار یازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی تهران آغاز شد. جشنواره‌ای که هر ۲ سال یک بار خانواده دوست داشتنی تئاتر عروسکی را چند ماهی دور هم جمع می‌کند و نتیجه این گردهمایی، برگزاری جشنی یک هفته‌ای است؛ جشنی با حضور گروه‌های شهرستانی، دانشجویان، حرفه‌ای‌ترها و البته میهمانان خارجی. بعد از اعلام فراخوان جشنواره، ۳۰۶ طرح و نمایشنامه از سراسر کشور به دبیرخانه جشنواره رسید. از این تعداد ۱۹۳ متن متعلق به تهران و بقیه متعلق به شهرستان‌ها بود. این متون توسط ۲۵۷ کارگردان ارائه شده بود. بازخوانی متون صحنه‌ای به‌عهده مرضیه محبوب و روشنگ روشن قرار گرفت و برای بازخوانی متون خیابانی، مریم اقبالی، مجتبی کاظمی و ژوبین غازیانی، همکاری کردند. نتیجه این بازخوانی‌ها پذیرش ۳۰ اثر در سه بخش صحنه‌ای، خیابانی و خیمه‌شب‌بازی بود.

و اما درباره گروه‌های خارجی، فراخوان بخش بین‌المللی جشنواره اردیبهشت‌ماه امسال به بیش از ۳۰۰ گروه نمایشی، سازمان و مراکز تئاتری در سراسر جهان ارسال شد. در نهایت فیلم‌های ۸۰ تئاتر عروسکی به دفتر جشنواره رسید. هم‌اجدی کار، فرشته صدر عرفایی و آزاده پورمختار، کار با زبینی این ۸۰ فیلم را انجام دادند و در پایان از ۹ کشور ۱۰ نمایش را از کشورهای لهستان، هلند، انگلستان، استرالیا، کنیا، ارمنستان، پرتغال و اسپانیا انتخاب کردند. در بخش شهرستان‌ها هم گروه‌هایی از تنکابن، ساری و همدان در بخش صحنه‌ای و دو نمایش از شهرهای قائم‌شهر و گنبدکاووس در بخش خیابانی، حضور دارند. همه میهمانان شهرستانی به جز گروه تنکابن که هم‌زمان با آغاز جشنواره وارد تهران می‌شوند، تا پایان جشنواره در تهران اقامت می‌کنند. گروه‌های شهرستانی با استفاده از بلیت هر نمایش می‌توانند از نمایش‌های جشنواره دیدن کنند. در کنار این گروه‌ها کارگردان‌هایی از شهرهای دیگر حضور دارند که کارشان برای شرکت در جشنواره پذیرفته نشده اما برای دیدن نمایش‌ها و شرکت در کارگاه‌های آموزشی، میهمان جشنواره خواهند بود. مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم هم‌زمان با برگزاری جشنواره، فعالیت‌های عروسکی دارد. نمایشگاهی از عروسک‌های این کانون در مرکز آفرینش‌های هنری کانون بر پا می‌شود و در کنار آن کارت‌پستال‌هایی از ۶۲ عروسک تئاتر چاپ می‌شود. در تالار‌های کانون ۴ نمایش اجرا می‌شود. علاوه بر آن کتاب معرفی استیج ایران - دفتر ایران در سازمان جهانی تئاتر کودکان و نوجوانان - منتشر می‌شود.

برگزاری کارگاه‌ها از دیگر برنامه‌های جنبی این دوره از جشنواره است. این کارگاه‌ها با حضور استادان ایرانی و خارجی در دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی دانشگاه تهران برگزار می‌شود.

ایرج طهماسب، بهرام شاه محمدلو، آتیلا پسیانی، استادان ایرانی این کارگاه‌ها هستند که کارگاه‌های خود را با موضوعات گوناگونی مانند نمایشنامه نویسی، بازی با اشیاء و بداهه پردازی در نمایش عروسکی برگزار می‌کنند.

هیات انتخاب یازدهمین جشنواره بین المللی

بهرام شاه محمدلو:

حضور فعال جوان‌ها

جشنواره حاضر هستند با این حال، میانگین شرکت کنندگان در جشنواره جوان است و حتی رگه‌های بسیار خاص و جذابی را در کار بعضی از این جوانان شاهد بودیم که متأسفانه امکان هدایت درست را کمتر پیدا کرده بودند.»

به گفته او این مشکل بیشتر در زمینه بازی دهنده‌گی عروسک دیده می‌شده که با استفاده از کمک‌های مشاوره‌ای می‌توان تا حدی آن را برطرف کرد. او درباره تفاوت سطح کیفی آثار می‌گوید: «اگر کارها همه با یک تکنیک مشخص آماده شده باشند می‌توان در این مورد قضاوت کرد اما چون تکنیک‌ها متفاوت است، قضاوت در این باره قدری مشکل است. ضمن اینکه بخشی از کارها آماده شده و بخشی آماده نشده است و همین موضوع هم قضاوت را دشوارتر می‌کند.»

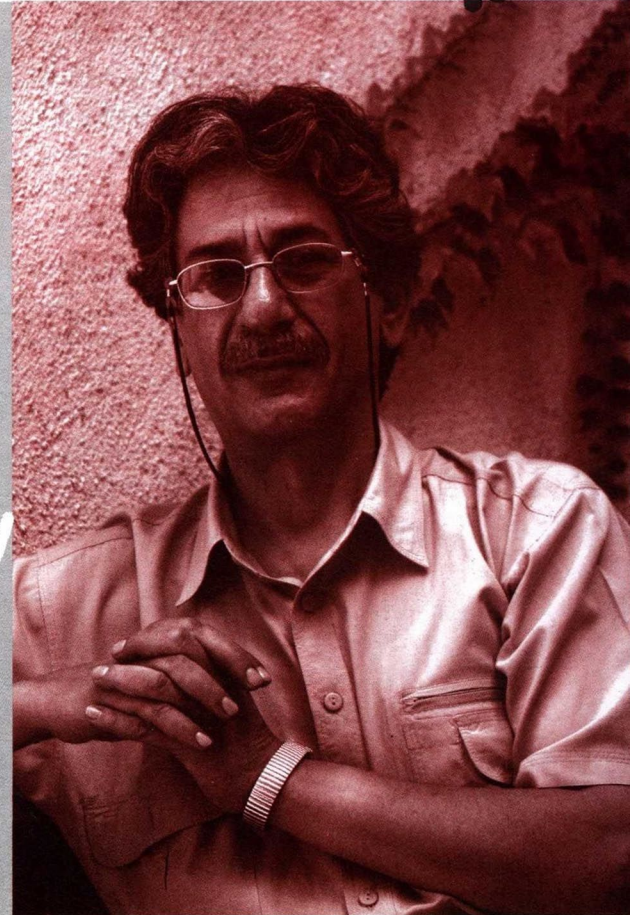
او در پایان صحبت‌های خود همچنان مقوله آموزش را یکی از اصلی‌ترین معضلات رشته عروسکی می‌داند: «آموزش، آن‌گونه که باید و شاید تعریف نشده و نباید فراموش کنیم دانشگاه، هنرمند رشته عروسکی تحویل ما نمی‌دهد بلکه باید راه‌های انجام تجربه را برای دانشجویان جوان این رشته باز کنیم.»

بهرام شاه محمدلو از جمله هنرمندان پیشکسوت نمایش عروسکی است که همچون بسیاری از هنرمندان هم نسل خود در این سال‌ها کمتر در عرصه اجرای نمایش فعالیت داشته است. او بعد از سال‌ها با حضور در هیات انتخاب این دوره از جشنواره تئاتر عروسکی، فعالیت دوباره‌ای را در این عرصه انجام می‌دهد.

شاه محمدلو درباره شیوه قضاوت آثار متقاضی شرکت در جشنواره می‌گوید: «از پیش یک مجموعه امتیاز دهی را پیش‌بینی و کارها را براساس آن قضاوت کردیم که این مجموعه شامل تمام موارد همچون هماهنگی متن با تکنیک اجرا، چگونگی ساخت عروسک، روش‌های اجرایی، توانایی در بازی دهنده‌گی عروسکی و... را در بر می‌گیرد.»

وی که قضاوت آثار را کار سختی می‌داند، می‌گوید: «به‌ر حال به‌دلیل شرایط موجود تعدادی از کارها چندان آماده نبودند چرا که گروه‌ها با مبلغ کم‌هزینه‌ای که دریافت کرده بودند تا حدی موفق به آماده‌کردن کارهایشان شده بودند.»

شاه محمدلو همچنین درباره حضور گروه‌های جوان‌تر در این دوره از جشنواره می‌گوید: «البته در مجموع تعدادی از هنرمندان صاحب تجربه هم حضور دارند و کسانی هم برای اولین بار در

سهیلا احمدی فر:

بداعت و تازگی در کارها

او هم مانند دو بازیگر دیگر جشنواره، قضاوت را کار چندان آسانی نمی‌داند: «در این شیوه، ما با تعدادی کار روبه‌رو می‌شویم که آماده اجرا نیستند ضمن اینکه بسیاری از شرکت‌کنندگان در این دوره از جشنواره ناشناس بودند و همین موضوع، کار ما را از آنچه بود، دشوارتر هم می‌کرد.»

او هرچند مانند دو داور دیگر، معیارهای کلی و تناسب بخش‌های گوناگون یک نمایش را جزو معیارهای قضاوت خود می‌داند اما بیشترین اولویت را جذابیت کلی کار می‌داند و اینکه نمایش بتواند تماشاگر را با خود همراه کند

تنوع را در کار خود رعایت کنند اما چون تعداد این گروه‌ها بسیار کم بود، با کارهای تکراری رو به رو شدیم. متأسفانه بسیاری از کارها، تقلیدی بودند و کمتر خلاقیت و نوآوری داشتند.»

این کارگردان تئاتر البته معتقد است مهم‌ترین نکته استفاده درست و خوب از تکنیک‌ها است حتی اگر آن تکنیک‌ها تکراری باشند. او درباره حضور گروه‌هایی که کمتر شناخته شده‌اند در این دوره از جشنواره می‌گوید: «مطلوب این است که کارها برای مردم، اجرا شوند و بعد کارهای آماده، به جشنواره پیشنهاد شوند. با این شیوه، کارگردان‌ها فرصت ارزیابی آثار خود را خواهند داشت.»

سهیلا احمدی فر، دیگر هنرمند نمایش عروسکی است که به‌عنوان نماینده‌ای از نسل میانه در هیات انتخاب این دوره از جشنواره حضور داشته است. او که معتقد است کارهای این دوره از جشنواره، تفاوت‌های فاحشی با یکدیگر داشته‌اند، می‌گوید: «بعضی از کارها سطح بسیار بالا و خوبی داشتند و مشخص بود گروه، کار را برای جشنواره آماده نکرده است که البته تعدادشان انگشت شمار بود اما نمایش‌های دیگری هم بودند که مشخص بود به اندازه کافی روی آنها کار نشده است و بعضی از گروه‌ها هم اصلاً قابل بحث نبودند.»

احمدی فر درباره تنوع تکنیک‌های اجرایی می‌گوید: «بعضی از گروه‌ها تلاش کرده بودند

شماره روزانه یازدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران - میارک

تئاتر عروسکی از کارهای ما می گویند

ماندانا کریمی:

توجه به کیفیت؛ اصل اول انتخاب

می شود اما در شیوه‌های دیگر، عروسک گردان باید بتواند در پایین عروسک را هدایت کند که نیازمند قدرت بدنی بالایی است و چون اغلب گروه‌ها در طول سال، فعالیت عروسکی کمی دارند از این نظر با مشکل روبه‌رو می‌شوند و همه این مشکلات، معلول حرفه‌ای نشدن گروه‌های عروسکی است.»

او درباره ملاک‌ها و معیارهای قضاوت آثار می‌گوید: «تقسیم بندی‌هایی کردیم و جنبه‌های مختلف نمایش عروسکی را در نظر گرفتیم. در وهله اول گیرایی کار را مد نظر قرار دادیم بعد به جنبه‌هایی مانند کارگردانی، شخصیت پردازی، عروسک‌گردانی، بیان بازی دهندگان و ... توجه کردیم و با جمع بندی همه این عوامل کارها را انتخاب کردیم.»

ماندانا کریمی هم مانند بسیاری دیگر از هنرمندان رشته تئاتر عروسکی امیدوار است سیستم برگزاری این جشنواره هم مانند جشنواره فجر تغییر کند: «گروه‌ها ابتدا بتوانند نمایش‌های خود را به معرض اجرای عمومی بگذارند و بعد از آن و با گرفتن بازخوردهای تماشاگران و برطرف کردن اشکالات کار بتوانند نمایش‌های خود را در جشنواره تئاتر عروسکی اجرا کنند تا جشنواره برایندی از بهترین آثار عروسکی باشد.»

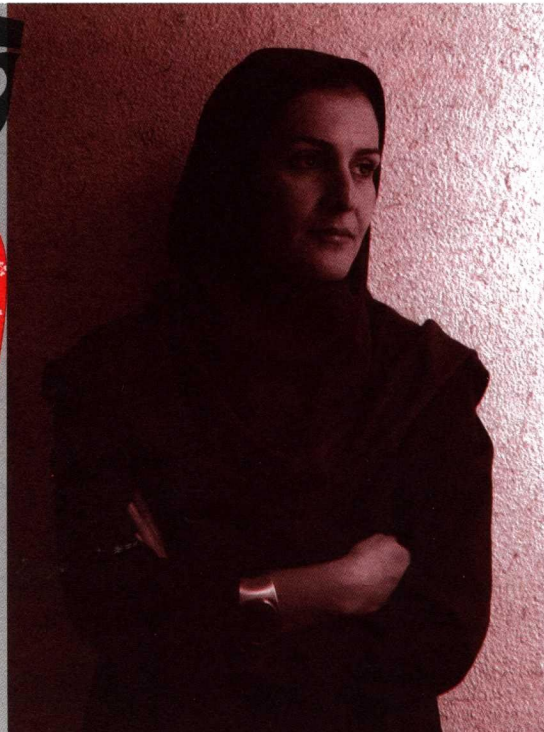
ماندانا کریمی به‌عنوان هنرمندی از نسل جوان در هیأت‌انتخاب حضور دارد.

او معتقد است سطح کیفی کارها کاملاً متفاوت بوده است: «بعضی از گروه‌ها در زمان کمی که داشتند، پیشرفت نسبی خوبی کرده بودند اما تعداد دیگری از کارها هنوز جای کار زیادی داشتند.»

کریمی عدم تنوع کارها را یکی از نکات قابل توجه می‌داند: «به جز بعضی کارها که خیمه‌شب‌بازی و شیوه‌های سنتی را مورد توجه قرار داده بودند، بسیاری از کارها از تکنیک پرده سیاه استفاده کرده بودند و جای دیگر تکنیک‌های نمایش عروسکی واقعا خالی است اما به هر حال این موضوع باعث نشد که به‌خاطر کارهای متنوع، موضوع کیفیت را ندیده بگیریم.»

کریمی البته به این موضوع هم اشاره می‌کند که عدم تنوع، بیشتر در شیوه‌های اجرایی بوده و داستان‌ها متنوع تر بوده‌اند: «هرچند چارچوب کلی برای داستان‌ها تعریف شده بود با این حال در مورد متن‌های نمایشی، تنوع کافی وجود داشت.»

به اعتقاد او گرایش عمده کارگردان‌ها به شیوه سیاه به دلیل راحت بودن آن در مقایسه با تکنیک‌های دیگر است: «در شیوه سیاه، غالباً عروسک از پشت هدایت

گفت و گو با بهروز غریب پور

اعتدال در حفظ گذشته و معاصر بودن

مهدی عزیزی

بهروز غریب پور مدیر عامل خانه هنرمندان ایران، متولد ۱۳۲۹ در سنندج، فارغ التحصیل رشته هنرهای نمایشی از دانشکده هنرهای زیبا و آکادمی هنرهای دراماتیک رم است. جایگاه ویژه‌ای در میان نمایشگران تئاتر عروسکی داراست و تا کنون، نمایشهای کوراوغلوی چنلی بل، جنگ کور، هر چیز به جای خویش نیکوست، بابابزرگ و ترب، شش جوجه کلاغ و یک روباه، کاراگاه ۲ و میکی و کاراگاه ۲ را برای کودکان به روی صحنه برده است. و نمایشنامه‌های کچل کفترباز، کوراوغلوی چنلی بل، جنگ کور را کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و پیشی خیس می‌شی، پیشی کم می‌شی، پیشی رو میشی، هیولای تاناها، خانه خوشبو، مورچه وساعت بزرگ و... را منتشر کرده است

از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۹ به عنوان سرپرست و مدیر مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی و مدیر منطقه اصفهان در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و از سال ۱۳۷۰-۱۳۷۳ به عنوان مشاور فرهنگی شهردار تهران و مدیر عامل فرهنگسرای بهمن مشغول کار بوده است. در حال حاضر مدیر عامل خانه هنرمندان ایران و دبیر «مبارک یونیا» است.

در جستجوی چیزهای تازه بودند. اما مگر شهامتش را داشتند که تردید کنند؟ نه کسی جرأت نداشت به میراث پدری به گونه‌ای نگاه کند که انگاری بی فایده است... تئاتر در حال پوست‌انداختن بود. معماری تماشاخانه‌ها تغییر می‌کرد. صحنه محل عرضه افکار تازه برای جسمیت بخشیدن به افکار نو بود و نورپردازی به امر مبرمی مبدل شده بود و زمانی فرا رسیده بود که یکی از شاخه‌های فلسفه، زیبایی و زیباشناختی متوجه تئاتر قرار گرفته بود. پس بایستی کسانی درمیانه تئاتر و تئاتر عروسکی پا به عرصه وجود می‌نهادند تا بلکه جسمیت صحنه نمایش عروسکی و پیامد آن سایر آن را دچار تغییر و تحول کنند و این‌ها به جای آنکه از خانواده نمایش باشند از خانواده هنرهای تجسمی بودند، نقاش بودند، مجسمه ساز بودند و محض بیان خود عروسک‌های تازه‌ای ساختند و تا آنجا پیش رفتند که ناگهان «شیئی‌ای که متحرک بود» به جای شیئی‌ای که سیمای انسان یا حیوان داشت قرار گرفت (عروسک) معنی دیرین خود را از دست داد و اشیایی مثل چرخ دنده‌ها، فنرها، پیچ و مهره‌ها جایگزین عروسک‌های سنتی شدند. در مدرسه باهاوس آلمان این انقلاب بیش از پیش جان گرفت و به تدریج اجراهای عروسکی به دو دسته تقسیم شد: آثاری که از گذشته تقدیه می‌کرد و آثاری که مهر معاصر بر خود داشتند و

از چه زمانی کشورهای صاحب تئاتر عروسکی، متوجه شدند که می‌بایست ساختار متنی و اجرایی نمایش‌های عروسکی در جهان را تغییر داد؟ بهتر است ابتدا بگویم چگونه بود. سپس بگویم چگونه شد: برای همین هم می‌خواهم از اصطلاح‌های قرون وسطایی و رنسانسی استفاده کنم تا خواننده بیشتر متوجه شود که حدوداً و در همه جا چه نوع نگاهی مسلط بر جهان نمایش عروسکی بود. از منظر تفکر قرون وسطایی، بدعت و نوآوری جایز نبود و به همین دلیل نمایش طی زمان تغییرات کمی را تجربه کرد و تا قرن بیستم، ما شاهد نوعی تداوم و ادامه سنت‌ها هستیم، چنانکه هنوز هم در غالب کشورها افرادی باقی مانده‌اند که میراث و سنت گذشتگان را ادامه می‌دهند. اما نکته مهم این بود که میزانشان یا کارگردانی در میان نبود: تکرار، تکرار و اگر کسی پیدا می‌شد که این تکرار را لذت بخش‌تر کند امتیازش این بود که به درستی سنت را حفظ کرده و ادامه داده است) و این قبیل هنرمندان هر چند وقت یکبار در نمایش عروسکی ظاهر می‌شدند. اما این با رقه‌ها به معنای پهن‌اور (کارگردانی) نبود یعنی اندیشه‌ای از ابزار و امکانات و نیروی انسانی بهره نمی‌گرفت تا پیام تازه‌ای بدهد، تاویل جدیدی عرضه کند و تفسیر تازه‌ای را بیان کند. اما در نگاه رنسانس مطرح‌ترین مسأله همین‌ها بود و نمایشگران عروسکی

شهره روزانه یازدهمین
جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی
تهران - مبارک

تولید- تولید - تولید و بلافاصله نقد - نقد - نقد همه‌جانبه نه نقد چند روزنامه‌نگار غیر کارشناس. تا ما اجازه ندهیم که افکار بیان و عرضه شوند معلوم نیست که چه چیز خوب و چه چیزی ناکار آمد و بد است. پس اگر تولید به معنای جامع آن یعنی همه لوازم و ابزار معنوی آن شامل مقدمات، پژوهش، تربیت نیرو، تربیت تماشاگر، آزمودن راه‌های نو مورد توجه قرار گیرد نتیجه مثبت و نجات بخش است.

در حال حاضر کدام کشورها صاحب تئاتر مدرن در جهان هستند و ما چگونه می‌توانیم از جنبه‌های آموزشی آثار آنان استفاده کنیم؟

جشنواره‌ها بهترین امکان تماسند اما نخستین و آخرین راه حل نیستند، اعزام گروه‌ها و افراد مستعد به کشورهای صاحب سبک نمایش عروسکی، دعوت گروه‌های تراز اول در خلال سال، تخصیص بودجه، مکان و توجه عمیق به ارتقا دانش و مهارت نیروهای انسانی، شرایط را برای این اوج‌گیری فراهم می‌کند. ما در حال حاضر استعدادها فراوان داریم اما فرصت‌ها و امکانات برایشان فراهم نیست. من بارها و بکرات گفته‌ام سرمایه‌گذاری در تئاتر عروسکی ما را جهانی خواهد کرد. نمی‌خواهم بگویم سرمایه‌گذاری در سایر زمینه‌ها ما را مطرح نمی‌کند بلکه می‌خواهم بگویم ما چنان استعدادی در این زمینه داریم که به سرعت به یکی از قطب‌های نمایش عروسکی جهان مبدل شویم. چنان که رشد واقعی ما طی سال‌های پس از انقلاب بوده و تازه از مرز سه دهه تاریخ نمایش عروسکی مدرن گذر کرده‌ایم. در مورد کشورها بایستی به اروپای شرقی توجه بیشتری بکنیم زیرا اروپای غربی هم در مورد نمایش عروسکی غفلت کرده است.

به اعتقاد شما اگر ما بخواهیم به سوی تئاتر مدرن گام برداریم ابتدا باید کدام بخش (نمایشنامه - شیوه‌های اجرایی - طراحی عروسک) را در تئاتر عروسکی متحول کنیم؟

مثل صنعت است، رشد صنعتی اگر فاقد پشتوانه‌ای آکادمیک باشد و جریان تحقیق و آموزش حامی آن نباشد فعالیتی ابر است و اگر صنعت متناسب نیاز مردمان یک کشور نباشد فاجعه آفرین است. پس توجه به همه ابعاد نمایش عروسکی، همزمان و به موازات ضروری است و هیچ عنصری به عنصر دیگر ارجحیت ندارد.

تماشاگر در پیشرفت تئاتر مدرن چه تأثیری دارد؟

تمام این حرف‌ها برای آن است که به میزان مخاطبان و تماشاگران بیافزاییم و اگر فراموش کنیم که موتور محرکه ادامه حیات یک هنر مقبولیت آن در میان مردم است سقوط خواهیم کرد. می‌توان آثاری را صرفاً به صورت آزمایشگاهی تجربه کنیم اما اگر ندانیم که آثار آزمایشگاهی تماشاگر را دلسرد می‌کند و توجه او را معطوف به سایر هنرها می‌کند یا از هنر، منجر شود، راه خطا را پیش گرفته‌ایم.

حضور بین‌المللی تئاتر عروسکی چگونه می‌تواند در پیشرفت تئاتر مدرن موثر واقع شود؟

گزیده آثار اگر عرضه شوند و به شیوه مرسوم و غلط امروزی «دموکرات!» نباشیم و فکر نکنیم آسیاب باید به نوبت باشد و حتی گروه‌های بسیار ضعیف را راهی اروپا و آمریکا بکنیم، فرصت‌هایی برای استعدادهای پیش خواهد آمد که به نفع هويت نمایش عروسکی ایرانی تمام خواهد شد.

چه عواملی مانع پیشرفت مدرنیسم در تئاتر عروسکی می‌شود؟

مثال واضح و روشن هند است: نمایشگران سنتی هندی با چنان حقارتی به نمایش مدرن عروسکی نگاه می‌کنند که انگار آنها از قشر نجس‌ها هستند. پس نمایشگر رنسانسی هندی نیز افراط می‌کند و محصولی را فراهم می‌کند که یکصد و هشتاد درجه با گذشته و مردم دوستدار نمایش عروسکی اختلاف نظر دارد. یکی این سر خط دیگری آن سر خط، دو قطب متنافر که همدیگر را دفع می‌کنند. در این جاها بایستی راه اعتدال را یافت و گرنه حتماً جریان مدرن نمایش عروسکی مضمحل خواهد شد. چرا که فاقد پایگاه و جایگاه همه جانبه است. به عبارت دیگر هنوز مشروعیت نیافته است.

در نوع دوم وجود کارگردان به مسأله‌ای انکارناپذیر مبدل شد و اما در حوزه نمایشی اروپای شرقی و از نگاه مدیریت کمونیستی که به خیال خودش آمده بود که همه چیز را زیر و رو کند و از جمله از ادامه راه گذشته در هر جا و به هر دلیل جلوگیری کند فرصتی پیش آورد که نمایش عروسکی راه دیگری دست و پا کند. افراط هم شد. اما یک نتیجه عالی داشت و آن کشف این نکته ازلی و ابدی شد که عروسک نمایش عروسکی بایستی واجد یک امتیاز قطعی باشد و آن قابلیت حرکت است که همانا وانمود سازیش به این نکته بود که «زنده» است. پیامدین مسأله و گشایش تماشاخانه‌های نمایش عروسکی در بلوک شرق کارگردان هم محلی از اعراب یافت. . .

آیا این تغییر به سبب جذب تماشاگران بیشتر بود و یا دلیل دیگر داشت؟

بله، قطعات بازی یکی از نکات مهم تفکیک قائل شدن میان مخاطب کودک و نوجوان و مخاطب عام بود. روانشناسی مدرن به تفاوت‌ها پی برده بود و از هر نیازی متضاد، متعارض و گاه مشترک کودکان و نوجوانان و بزرگسالان واقف شده بود و می‌خواست نمایش‌ها برای سطوح مختلف سنی و حتی جنسی تولید شوند. یعنی نمایش که دختران خردسال را جذب می‌کند برای پسرپنجه‌ها مناسب نیست. . . الا آخر. . .

آیا تئاتر عروسکی مدرن توانست جایگاه خود را در میان مخاطبان تئاتر پیدا کند. در شرایطی که هر روز از مخاطبان تئاتر در جهان کاسته می‌شود، آیا این تغییر از سنت به مدرنیته ریسک بزرگی به حساب نمی‌آید؟

بله. همان مشترکات صحنه تئاتر و تئاتر عروسکی سبب شد که مخاطبان شیفته تئاتر، به سمت تئاتر عروسکی گرایش پیدا کنند و میان این دو وسیله بیانی مشابه هم، تبادل نظر و داد و ستد پنهان و آشکار رایج شد.

برای پوست‌انداختن تئاتر عروسکی سنتی و حرکت به سوی مدرنیسم چه ابزاری لازم است؟ آیا ما در کشورمان این ابزار را داریم؟

غربی‌ها در یک مسأله استادانه عمل کرده‌اند و آن اعتدال در حفظ گذشته و معاصر بودن است و هرگز مگر در دوران جاهلیت قرون وسطایی با تیشه و تبر به جان گذشته نیافتادند. بلکه به هر دو جریان اجازه ادامه حیات دادند و بسیاری از مواقع با اجرای مدرن از همان سیمای تعریف شده کلاسیک (عروسک) بهره گرفتند. پس لازم نیست که جریان مدرن را به نفع نوآوری آن قدر باد کنیم که بترکد و جریان سنتی را آن قدر خوار کنیم که راه نفوذ میراث فرهنگی مسدود شود. . . در کشور ما این ابزار را داریم من در کتاب نمایش عروسکی گام به گام گفته‌ام که مهمترین ماده و ابزار برای نمایش عروسکی ماده خاکستری مغز است. اگر این ماده فعال شود از هر ماده و ابزاری در راستای خلق بهترین نمایش‌ها می‌توان بهره برد.

به اعتقاد شما چه عواملی به شکل‌گیری تئاتر عروسکی مدرن در ایران کمک می‌کند؟

شماره روزانه باره‌مین
جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی
تهران - بهار

با عروسک تاریخی ترکیه

قره گوز

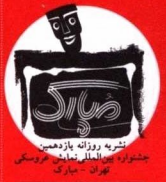
امیلی امرایی

اینکه یک روز طاقت‌اش تمام شد و به پشت پرده رفت، او کاغذهایی را دید که به شکل همسرش بریده شده بودند و خدمتکاران آنها را با چوب‌هایی حرکت می‌دادند. . . بعد از فروکش کردن خشم پادشاه دستور اجرای این نمایش را در شهر داد اما چینی‌ها و اسپانیایی‌ها نیز نسبت به این نوع نمایش مدعی هستند. حسام‌الدین چلبی نویسنده قرن هفدهم ترکیه در یادداشت‌هایش از اجرای نمایش قره‌گوز در دربار سلطان بایزید اول در ترکیه حرف می‌زند، به نظر می‌رسد نمایش سایه بازی از قرن هفدهم بود که به تماشخانه‌ها و منازل بزرگان شهر راه یافته، اوج این نمایش در زمان اورخان بیگ بود، بسیاری معتقدند ریشه قره‌گوز و حاجی وار به زمان احداث مسجد بورسا بر می‌گردد، دو کارگری که در میان کارگران با مناظره‌ها و مطالبه‌هایشان خنده به لب کارگران می‌آوردند و دست‌آخر به دلیل این تنبلی‌ها مسجد دیرتر از موعد مقرر حاضر شد و سلطان که به خشم آمده بود، دستور داد تا آنها را گردن بزنند، شیخ کسری تصویر گر عکس آنها را بر روی چرم شتر نقاشی کرد و بعد مردم به دلیل بی‌گناهی آن دو جذب این شخصیت‌ها شدند و شیخ کسری نمایش عروسکی این دو را اجرا کرد.

قره‌گوز را باید برگرفته از شخصیت مردم آن زمان دانست، سار بازیگوش و تلخ زبان، که از پشت پرده‌ای به نام «آینا» حرف می‌زند. قره‌گوز حدود ۵۳ تا ۵۴ سانتی‌متر است و اجرای آن شامل ۴ بخش مقدمه، محاوره اوج و پایان بندی است. آغاز نمایش هم باورود حاجی وار و آواز سماعی شروع می‌شود، در این نوع نمایش شخصیت‌های ثابت دیگری همچون ماتوکسوز دائم انجمن، اوزون بویون یا گردن دراز، قنبر تریاکی و . . . وجود دارند. شخصیت‌هایی که به این نمایش وارد می‌شوند اغلب از ملیت‌های مختلف هستند و با توجه به شغل و درجه‌ای که در طول این نمایش دارند، می‌توان به راحتی به‌نگرش مردم ترکیه نسبت به آن فرهنگ واقف شد.

شخصیت ایرانی شاعر است، یونانی پزشک و آلبانیایی یک نگهبان گستاخ و بی تربیت. قره‌گوز حالا در اعیاد و مراسم خاص مذهبی و ملی در فضاهای باز برای کودکان ترک اجرا می‌شود.

نمایش عروسکی سایه قدیمی‌ترین اجرای عروسکی است که نام‌اش در اغلب کتاب‌هایی که به نوعی به تاریخ عثمانی پرداخته‌اند، جای‌جا ذکر شده‌است. شخصیت اصلی این نمایش «سیه‌چشم» یا همان «قره‌گوز» نام دارد، که عضو ثابت نمایش‌های سایه بازی محسوب می‌شود، تمام نمایش‌های سایه‌بازی که قره‌گوزه در آنها حضور دارد به یک مناظره جنجالی میان او و حاجی وار ختم می‌شود. سابقه سایه‌بازی آن قدر قدیمی است که به نظر بسیار از صاحب نظران این نمایش اول بار برای سلطان سلیم عثمانی در مصر اجرا شد، اما هندی‌ها که نسبت به این نوع نمایش مدعی هستند می‌گویند، پادشاه هند همسرش را از دست داده بود، حکیم دربار به کمک او شتافت و به پادشاه گفت: تو هر روز می‌توانی همسرت را از پشت پرده ببینی و با او حرف بزنی. اما هرگز پشت پرده را نگاه نکن. پادشاه هر روز ساعت‌ها با سایه همسرش حرف می‌زد، تا

گفت‌وگو با فرناز بهزادی
نویسنده و کارگردان نمایش «مثل‌های عروسکی»

اپیزودهای بی کلام

مجیدی و ازاده محمدی کمک گرفته است تا با همکاری همدیگر، ۱۵ عروسک این نمایش را بسازند.

کل کار ۶ دقیقه زمان دارد و مدت زمان هر اپیزود بین ۵ تا ۱۵ دقیقه است. فرناز بهزادی جزو نمونه‌های استثنایی است که نمایش خود را اول به معرض اجرای عمومی گذاشته و بعد آن را در جشنواره اجرا می‌کند. اما با این حال معتقد نیست که اجرای عمومی با اجرای جشنواره، تفاوتی داشته باشد: «ما بیشتر نیازمند تمرین هستیم تا تغییر بنابراین بعید می‌دانیم تغییر خاصی داشته باشیم.»

اتفاق جالب دیگری که در مورد اجرای این نمایش رخ می‌دهد، اجرای عمومی آن در تالار مولوی است، تالاری که کمتر هویت عروسکی دارد. بهزادی در این باره می‌گوید: «مشکل بزرگ من ناشناخته بودن تالار مولوی به‌ویژه در زمینه نمایش عروسکی است بنابراین نیازمند تبلیغات بیشتری هستیم هرچند معتقدم بهترین تبلیغ برای یک نمایش، کیفیت خوب آن است.»

بهزادی که به مدت یک سال تکنیک‌های گوناگون نمایش عروسکی را به گروه خود آموزش داده، امیدوار است مخاطبان این نمایش که در فاصله سنی بین ۷ تا ۷۰ سال هستند بخوبی بتوانند با آن ارتباط برقرار کنند بویژه اینکه این نمایش بدون کلام است و با تمام مفاهیم را موسیقی کار بر دوش می‌کشد.

بعد از ۴ سال تصمیم گرفت نمایشی را هم در جشنواره اجرا کند و هم به معرض اجرای عمومی بگذارد آن هم به این شیوه که نمایش ابتدا در تالار مولوی اجرا می‌شود و بعد از آن در جشنواره تئاتر عروسکی روی صحنه می‌رود.

فرناز بهزادی، نمایش «مثل‌های عروسکی» را از اوایل شهریورماه در تالار کوچک مولوی اجرا کرد. این نمایش متشکل از ۷ اپیزود بدون کلام است که هر اپیزود بیانگر یکی از ضرب‌المثل‌های فارسی است. ضرب‌المثل‌هایی مانند «فل فل نبین چه ریزه...»، «در دروازه را می‌توان بست...»، «هر دم از این باغ بری می‌رسد...»، «خود کرده را تدبیر نیست...»، «نیش عقرب نه از ره کین است...» و...

بهزادی در باره تکنیک اجرایی این نمایش می‌گوید: «هر کدام از اپیزودها را به یک تکنیک اجرا می‌کنیم و بنابراین عروسک‌های ما انواع مختلفی دارند مانند نخ، سیاه، میله‌ای و... همه عروسک‌ها بسیار پیشرفته هستند و امکانات زیادی دارند.»

آن‌طور که بهزادی می‌گوید دکور این نمایش کاملاً کار بردی است و به هیچ‌وجه تزئینی نیست. بهزادی حدود یک‌سال است که برای ساخت دکور و عروسک‌های این نمایش وقت گذاشته است.

بهزادی، خود طراحی عروسک‌ها را انجام داده و برای ساخت آنها از مریم

گفت‌وگو با افشین قاسمی، کارگردان نمایش «عنکبوت پروانه‌ای»

عنکبوتی که آرزو داشت پروانه باشد

عنکبوت پیری که آرزوی پروانه شدن دارد، نامه‌ای پیدا می‌کند که در آن گفته شده، اگر خون جوان عاشقی را زمانی که قرص ماه کامل می‌شود، بریزی، وقتی خورشید طلوع کند، به زیباترین پروانه دنیا تبدیل می‌شوی...

داشته‌اند که اجرای ساده‌ای از این کار داشته‌ایم که نیاز به تغییری دارد. به همین دلیل تصمیم گرفتم برای پایان‌نامه دوره لیسانس هم متن و هم اجرای نمایش را تا حدودی پیچیده و پخته‌تر کنم. بنابراین داستان را به کل تغییر دادم و شخصیت‌های جدیدی را وارد نمایش کردم.»

«عنکبوت پروانه‌ای» با هشت عروسک که در اندازه‌های ۳۵ تا ۴۰ سانت ساخته شده‌اند، قرار است با تکنیک Top Table یا همان سیاه رومیزی اجرا شود. قاسمی که معتقد است این تکنیک بعد از شیوه ماریونت (نخی) جزو تکنیک‌های مورد علاقه‌اش است، درباره دلایل استفاده خود از این روش می‌گوید: «آموزش تکنیک رومیزی نسبت به تکنیک‌هایی چون نخی و دستکشی راحت‌تر است و چون در اجرای این کار امکان استفاده از تجربیات دانشجویان هم دوره خودم را نداشتم، تصمیم گرفتم که با دانشجویان سال اولی کار کنم. به همین دلیل ترجیح دادم که این تکنیک را مورد استفاده قرار بدهم تا با سرعت بیشتری کار را جلو ببریم.»

افشین قاسمی، کارگردان جوان دانشکده سینما-تئاتر که سال ۸۳ برای نخستین بار اتودهای «عنکبوت پروانه‌ای» را در شکلی موزیکال و ساده برای پایان‌نامه‌ی یکی از هم‌کلاسی‌هایش زده بود، سال پیش این نمایش را با تغییری در شکل اجرایی و متن برای پایان‌نامه دوره لیسانس خودش آماده کرد و به دنبال آن در بخش مسابقه نهمین جشنواره تئاتر عروسکی دانشجویان شرکت کرد و جایزه طراحی و ساخت عروسک را دریافت کرد.

او درباره تغییرات این نمایش طی یک پروسه دو ساله می‌گوید: «ایده اولیه نمایش داستان عنکبوتی بود که پروانه‌ای را شکار می‌کند و تصمیم می‌گیرد به جای خوردن پروانه برای مدتی او را وسیله سرگرمی خودش بکند. ولی به مرور عاشق پروانه می‌شود. اساتیدی که نمایش را آن زمان دیده‌اند تاکید

نشریه روزانه بازه‌مین
شماره بین‌المللی نمایش عروسکی
تهران - پاییز

عروسک‌های اویزان راویان قصه مرگ فروشنده

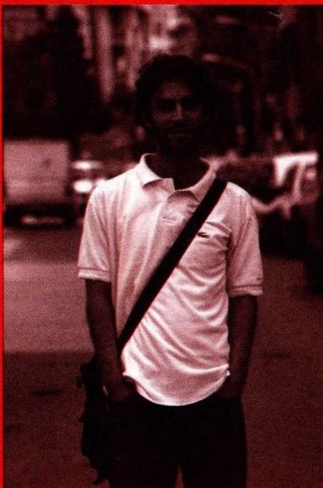
دیده‌ایم و شیوه‌های عروسکی دیگر در ایران کمتر دیده شده‌اند. او اما به این موضوع معتقد است که شیوه اجرایی این گروه با تکنیک خاصی است که در فضای کل کارشکل می‌گیرد مثل بازخوانی نمایشنامه که با تکنیک خاصی انجام شده و از جایی برداشت نشده است.

«انتظار در کافه پارکر» جزو آثار برگزیده نهمین جشنواره تئاتر عروسکی دانشجویی بود که هنگام برگزاری جشنواره، مورد توجه بسیاری قرار گرفت بنابراین این نمایش مهم جزو کارهای آماده شده جشنواره امسال بود.

گروه اجرایی، پیش از برگزاری جشنواره بین‌المللی عروسکی «تهران مبارک»، نمایش خود را در دانشگاه تهران تمرین کردند. آنها سعی کردند نکاتی را که شورای بازبینی، هنگام بازبینی در اداره تئاتر متذکر شده بودند، رعایت کنند.

زینالی درباره اجرای دوباره این نمایش در جشنواره عروسکی می‌گوید: چون زمان زیادی از جشنواره دانشجویی گذشته، کار خیلی تغییر نکرده است اما به هر حال، خیلی پخته‌تر شده است.

او درباره تغییرات اندک نمایش توضیح داد: تغییراتی که از طرف شورای بازبینی عنوان شد شامل موارد ممیزی است و درباره مسائل کیفی، تغییرات چندانی نخواهیم داشت.

عروسک‌ها از سقف کافه اویزان شده‌اند و میان آنها سه‌بازیگر حضور دارند که نقش‌های نمایش را بازی می‌کنند سه‌بازیگر که دو تن از آنها حسین زینالی و مرتضی سعیدیان، کارگردان‌های نمایش هستند که در کنار مریم حسینی، نقش‌های نمایش را بازی می‌کنند.

«انتظار در کافه پارکر» بازخوانی نمایشنامه «مرگ فروشنده» نوشته آرتور میلر است. بازخوانی توسط کارگردان‌های نمایش انجام شده اما روند داستان تغییر کرده است.

زینالی توضیح می‌دهد: «کل ماجراها در کافه اتفاق می‌افتد و نمایش از جایی شروع می‌شود که قهرمان داستان فوت کرده و دو پسر او منتظر دریافت نامه بیمه هستند که ببینند پولی از بیمه به آنها می‌رسد یا نه.»

این دو پسر در کنار زنی که پیشخدمت کافه است، تمام ماجراها را روایت می‌کنند البته به شکل فلاش‌بک.

عروسک‌های این نمایش سیاه رومی‌زی هستند که توسط حسین زینالی، طراحی و ساخته شده‌اند. این کارگردان جوان درباره گرایش بسیاری از گروه‌ها به شیوه نمایشی «سیاه» می‌گوید: «ما بیشتر از هر شیوه‌ای، این شیوه را

حکایت چناری که مترسک می‌شود

اسماعیلی که تصمیم دارد نمایش را با تکنیک سیاه اجرا کند، درباره وضعیت گروه در شهرستان اردبیل برای تمرین و آماده‌سازی نمایش، می‌گوید: «خوشبختانه شهر اردبیل امکانات و سالن‌های اجرایی خوبی دارد و من هم چون عضو هیأت امنای انجمن هستم به راحتی از این امکانات بهره‌می‌گیرم ولی متأسفانه وضعیت ارشاد و انجمن نمایش شهرمان به لحاظ حمایت‌های مالی ناامیدکننده است و باوجود دوندگی‌های زیاد به نتیجه نرسیده‌ایم.»

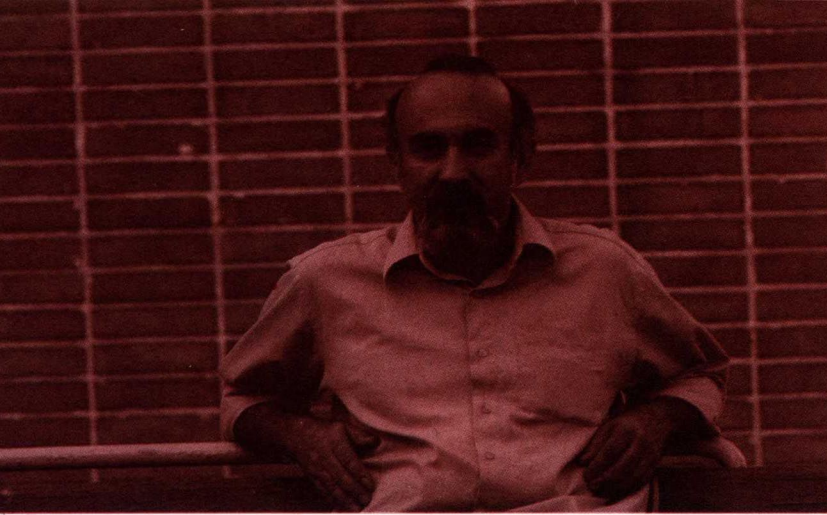
او می‌گوید، گروه ما که «اویون» نام دارد، تنها گروه عروسکی فعال در شهر اردبیل است و باوجود تلاش‌های زیاد گروه خیلی مورد حمایت واقع نمی‌شود و ما حتی برای رفت‌وآمد به تهران نیز خودمان باید همه شرایط را فراهم کنیم. اسماعیلی، در پایان در باره وضعیت اجرای عمومی این نمایش می‌گوید: «باتوجه به شرایط شهر اردبیل، امکان اجرای عمومی این نمایش در ایام ماه مبارک رمضان نیست، چون استقبال از کار پایین می‌آید، به همین دلیل هم ما قبل از سفر به تهران این نمایش را در یکی از سالن‌ها به صحنه بردیم و بعد از بازگشت از جشنواره هم قصد داریم تا آن را برای صدا و سیما ضبط تلویزیونی کنیم.»

پرنده کاکلی که در طوفان گرفتار می‌شود، از درخت‌ها درخواست کمک می‌کند، اما هیچکس به او جوابی نمی‌دهد و تنها چنار به او کمک می‌کند و همین مسأله باعث ایجاد رابطه عاطفی میان چنار و کاکلی می‌شود. فصل‌ها می‌گذرد و چنار به مترسک بدل می‌شود و ...

این داستان ساده و کوتاه نمایش عروسکی «عاشق شدن به فصل سرما» نوشته محمدپرومند است که محمدتقی اسماعیلی از شهر اردبیل آن را کارگردانی کرده است و قبل از سفر به تهران و حضور دوباره در جشنواره عروسکی تهران-مبارک، نمایش را در شهر اردبیل به صحنه برده بود و امیدوار است که بعد از جشنواره هم فرصت اجرای عمومی آن را مجدداً پیدا کند.

اسماعیلی که در دوره‌های قبل با نمایش‌های آیینی و بومی شهرش در جشنواره عروسکی شرکت کرده، در باره حضور مجدد خود، می‌گوید: «با اعلام فراخوان سه طرح نمایشی را به دبیرخانه ارائه کردیم که دو طرح آن مربوط به نمایش‌های فولکلور بود ولی چون زمان جشنواره امسال نسبت به سال‌های قبل کمتر بود، ترجیح دادم همین کار را که متن آن نوشته شده بود، آماده اجرا کنم.»

گفت‌و‌گو با عادل بزدوده
نویسنده و کارگردان نمایش «گلی گلی جون»

گلی گلی جون قصه‌علی کوچیکه را تعریف می‌کند

وسوسه نوشتن نمایشنامه از ۲۰ سال پیش با اوست. وسوسه‌ای که هر بار با خواندن شعر «علی کوچیکه» فروغ فرخزاد تقویت می‌شود. نمایشنامه نوشته می‌شود اما داستان تا جایی همان قصه «علی کوچیکه» است و بعد از آن دیگر به قصه وفا دار نمی‌ماند. نمایشنامه حاصل نگاه عادل بزدوده است به شعر «علی کوچیکه». داستان «علی کوچیکه» از زبان مادر بزرگ «گلی گلی جون» روایت می‌شود و در این قصه دیگر گلی گلی جون است که نقش اول را بازی می‌کند. گلی گلی جون هم مانند علی کوچیکه گرفتار حوض و مسائل بعد از آن می‌شود اما این بار مادر بزرگ، زندگی خود را هدیه می‌کند تا گلی گلی جون زنده بماند. نشان دادن فداکاری و ایثار مادر بزرگ، همان هدفی است که بزدوده از اجرای نمایش، آن را دنبال می‌کند: «مدتها بود دوست داشتم زیبایی گذشت و ایثار را در یک نمایش به تصویر بکشم و امیدوارم موفق شوم.»

هرچند وسوسه اجرای نمایش هم از همان ۲۰ سال پیش با بزدوده همراه بوده است، اما هرگز شرایط اجرای آن فراهم نمی‌شود تا اینکه امسال، امکانی پدید می‌آید که بزدوده این نمایش را برای اجرا در جشنواره آماده کند. بعد از اینکه گروه اجرایی، تمرینات خود را آغاز می‌کنند بزدوده به این نتیجه می‌رسد بهتر است ۲ قطعه فیلم کوتاه هم به نمایش اضافه شود تا کار، تلفیقی از تئاتر و فیلم باشد: «در جلسات سوم چهارم تمرین بود که به این نتیجه رسیدم اضافه کردن فیلم می‌تواند تأثیر کار را بسیار اساسی تر کند.»

زمان ۲ قطعه فیلم البته خیلی بلند نیست. بین ۲ تا ۳ دقیقه است و اصولاً هر قطعه هم بین ۲ تا ۳ پلان است که این دو قطعه، ابتدا و انتهای نمایش، نشان داده می‌شود. و کارگردانی آنها را بزدوده، خود انجام می‌دهد.

فیلم اول مربوط به نارضایتی پدر و مادر علی کوچیکه است از بازی کردن او. این نارضایتی با نشان دادن لباس‌های پدر و مادر، به تصویر کشیده می‌شود. بعد از آن ماجرا به صورت اجرای نمایش دنبال می‌شود و در پایان که علی کوچیکه

در حوض می‌افتد، باز هم ماجرا از طریق فیلم نشان داده می‌شود. این نمایش ۴ عروسک اصلی دارد که از نوع عروسک‌های رومیزی (Top Table) هستند و همراه با ۴ تکه لباس شامل ۲ روسری و دو پیراهن زنانه و مردانه، نقش‌های نمایش را کامل می‌کنند.

تکنیک اجرایی به گونه‌ای است که تنها عروسک‌ها دیده می‌شوند و عروسک‌گردان‌ها در معرض دید تماشاگران نخواهند بود. اجرای نمایش با نور پردازی‌های خاصی نیز همراه خواهد بود که با اشعه ماوراء بنفش انجام می‌شود.

طراحی عروسک‌ها توسط خود بزدوده انجام شده و کار ساخت عروسک‌ها همراه با گروهی از عروسک‌سازان جوان در کارگاه ساخت عروسک مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان انجام شده‌است.

بزدوده که دوره قبلی جشنواره، نمایش «حادثه‌ای در شهر عروسک‌ها» را در تالار اصلی اجرا کرده بود، این بار معتقد است نمایش او نیازمند یک سالن کوچک‌تر است: «عروسک‌های این نمایش با کار قبلی ام کاملاً متفاوت هستند. بهترین سالن برای اجرای نمایش ما، تالار چهارسو است. اگر نمایش در تالار اصلی اجرا شود، کار من شهید خواهد شد! چون بزرگی این تالار مانع از آن می‌شود که تماشاگران به خوبی بتوانند عروسک‌ها را ببینند.»

او در پایان امیدوار است بتواند تماشاگران این نمایش را تحت تأثیر قرار دهد و معتقد است تلاش خود را کرده تا حس و حالی در نمایش پدید آورد که بتواند تأثیر لازم را بر تماشاگران بگذارد.

گفت‌و‌گو با فهیمه میرزا حسینی، کارگردان نمایش «پهلوان کچل»

گروه درخت سیب، پهلوان کچل را به صحنه تهران - مبارک می‌آورد

مولانای دانشگاه ورشو و حضور در اتاق ایران، در طول این جشنواره هم به نمایش درآمد و موفق به کسب جایزه دوم این جشنواره شد.

فهیمه میرزا حسینی که در حال حاضر تمام وقت خود را بر روی این نمایش و اجرا و معرفی آن در کشورها و شهرهای مختلف گذاشته است، می‌گوید: بنای فرهنگی هر مملکتی وابسته به ریشه‌ها و قوت آنها است، پس هر چه به این نقطه بیشتر توجه شود، دنیا هم توجه بیشتر و ویژه‌ای به آنها خواهد داشت.

او معتقد است: هنر خیمه‌شب‌بازی، اصلی‌ترین ریشه تئاتر عروسکی ایران است، پس هر چه بیشتر به آن پروبال بدهیم، آن را بیشتر حفظ کرده‌ایم و در عین حال احترام بیشتری هم به خودمان و فرهنگمان گذاشته‌ایم. زیرا که «مبارک» سنتی، نمایشی است که عامه مردم به آن توجه دارند

پور و آقای فقیه و با مشاوره بهروز غریب‌پور به یک نوآوری در شکل عروسک‌های این نمایش سنتی دست پیدا کردند، به‌طوری‌که چهره‌های عروسک‌های خیمه شب بازی را با الهام از نقاشی‌های قهوه‌خانه‌ای طراحی کردند و در شیوه اجرا از همان تکنیک قدیمی دستکشی به روال سنتی آن بهره‌گرفتند. در نخستین برخورد، نمایش را به کشور ترکیه بردند و در شهر بورسا به نمایش گذاشتند و به دنبال آن دی‌ماه سال گذشته در فرهنگسرای نیاوران، این نمایش را برای مخاطب ایرانی به اجرا درآوردند.

گروه تئاتر درخت سیب، بعد از حضور موفق در جشنواره قره‌گوز ترکیه، با حمایت معاونت فرهنگی سازمان میراث فرهنگی و با هدف جذب توریست و معرفی هنر ایرانی عازم جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی وروسلاو شدند و علاوه بر اجرا در سالن

نمایش عروسکی - آیینی «پهلوان کچل» بعد از حضوری موفق در جشنواره‌های جهانی تئاتر عروسکی لهستان و ترکیه و کسب جایزه دوم جشنواره وروسلاو، این بار با همراهی همیشگی گروه تئاتر «درخت سیب» قرار است با کارگردانی فهیمه میرزا حسینی در یازدهمین جشنواره عروسکی تهران - مبارک اجرا شود و بلافاصله بعد از حضور در این جشنواره عازم دو جشنواره معتبر جهانی بلاروس و ایرلند می‌شود.

***

فهیمه میرزا حسینی و خواهرانش که با همراهی هم گروه تئاتر درخت سیب را تشکیل داده‌اند، از سال گذشته شروع به تحقیق و پژوهش در حوزه نمایش‌های آیینی و به‌خصوص خیمه‌شب‌بازی کردند و عکس‌ها و فیلم‌های بسیاری را در این زمینه دیدند و در نهایت به همراه پوپک عظیم

Message of His Excellency Mohammad Hossein Saffar Harandi, Minister of Culture and Islamic Guidance on the Occasion of The 11th Tehran International Puppet Theater Festival -Mobarak

Truth Seeking Art.

Enlightened man, a wayfarer according to his/her own nature and internal approach to find truth, comes to the right way by accepting the will of God. Wisdom, truthfulness, creativity and eminence are obviously found in his or her works. The Iranian Muslims with pure soul and bright mind trust on his or her own faith and gain a special place of honor among people of the world, especially among the followers of pure culture of human being.

Thank god, granting the man eminence and place us among his obedient that in the year of the Great messenger of humanity, The Mighty Prophet Mohammad (Peace be upon Him and His households). In God we trust and honor the Islamic Art.

I have the honor to thank all artists, especially those creative artists of theater. I believe that in cooperation of the authorities I and the artists the truth seeking art will meet its own ends successfully and enliven the faith and generosity.

I welcome the 11th Tehran International Puppet Theater Festival -Mobarak

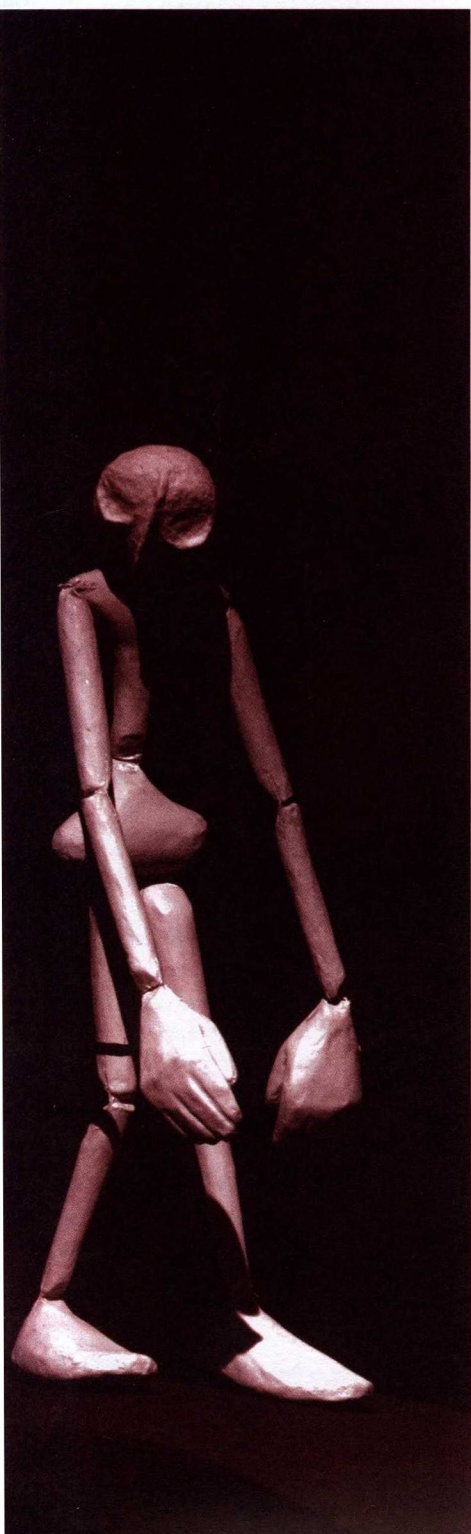
and wish the very success for those participating in this cultural event.

An Excerpt of Mr.Hohamad Hossein Imani Khoshkho, Deputy Minister of Culture and Islamic Guidance in Art Affairs

Peace and Friendship Messenger

Art is a medium and a culture mirror of a society and highest method for expressing the thoughts, ideals and causes. It is a factor in the improvement and development of people in different layers of society. In this field some sectors of artistic activities have deeper roots in the life of people cover a larger scope.

Puppet and puppetry is a result of the thoughts wills and wishes of Iranian artist throughout the country. It gains a high position regardless of the diversity, color and design in Iranian cultural fields. Since it is a common feature among other nations as well, today it is as bridge covering the gap of communication among the nations and cultures conveying a variety of messages. Peace, love and creative motifs are the most important messages and themes of puppet and puppetry. The causes like justice, deleting poverty and so on so far were the main concerns of such artistic ventures. The puppets and marionettes are a medium encouraging people to live in peace and avoiding oppression an aggression to each other.

The 11th Tehran International puppet theater festival-Mobarak

FROM THE ANNOUNCEMENT TO INAUGURATION

Upon the first announcement of the 11th Tehran International puppet theater festival-Mobarak, 306 sketches and plays reached the secretariat of 11th Tehran International Puppet Theater Festival-Mobarak. A sub total of 193 texts are from Tehran and the remaining ones from Hamedan, Islamshahr, Qom, Isfahan, Khoi, Ghaemshahr, Ray, Varamin, Birjand, Najafabad, Kerman, Khomeinishahr, Babsar, Sanandaj, Mashhad, Ahvaz, Shiraz, Qazvin, Farsan, Sari, Ardebil, Tabriz, Kermanshah, Broojen, Gorgan, Mobarakeh, Yazd and Gonbad e kavooos. Among the received papers from provinces Isfahan stands at the first place with 11 texts and Hamadan with 10 and Ardabil with 9 texts are the next in row. Farsan, Ray, Sari and Qom each with 6 text are the next.

Foreign participants

The International Affairs Office of Dramatic Arts Center announced call for papers for the 11th Tehran International Puppet Theater Festival (Mobarak) to be held in three sections of stage theater, puppet show and street plays here on September 3, 2006 with the participation of foreign and domestic groups. Announcing this, secretary of the festival, told that the puppet show section will feature selected works including the works of playwrights being active in the field for many years, in one of the halls in Tehran.

So far ten foreign troupes and their plays are selected including Metamorphosis, Animal Farms, Allergy from Poland and Pamtharay II from The Netherlands, Inmalia from England, Shadow from Australia, African Tale from Kenya and Poland, Petit Prince from Armenia, Chala Krimankum from France, England, Portugal and Melancholy of time pass from Spain are the accepted texts of troupes. The most important feature of this year's event is the specialized workshops on Puppet Theater, which are to be held on the sidelines of the festival. Artists such as Atila Pesiyani, Bahram Shahmohammad-Lou and Kambozia Partovi will conduct some workshops and short term courses on the art of playwright, marionette, live lines in puppet show and Khorasan traditional puppet show (half horse).

The workshops will be held in Dramatic Arts and music faculty of Tehran University. According to the news website of IAF, all hall of the Complex of City Theater, halls of theater center of the

Center of Creating and Development of Children and Young Adults will host an exhibition of puppets and marionettes in the exhibition hall of the center. A collection of 80 postcards as an album. Further to that a who is who book of Iran stage will be published. Four plays will be staged in the Hall of the center.

A daily bulletin of The 11th Tehran International puppet theater festival-Mobarak will be published in 16 pages. The editor in chief is Kr. Ramtin Shahbazi. The bulletin includes the news, events, editorials, interviews, essays and criticism.

The Catalogue the Festival will be distributed on September 3, in a booklet of 140 pages including stage theater, puppet show and street plays, workshops, sidelines, international troupes street market, puppets exhibition and introduction of Center of Creating and Development of Children and Young Adults. An overview of the past ten festivals is included as well. The design and graphic of the catalogue is a work of Masoud Nowruzi. Four plays and two research books will be distributed during the festival. Puppets of India by Hooman Babak and Iranian Ritual Plays by Poopak Azimpour are the research books. Four plays Mah Pishoony of Marzieh Mahboob, Khaje Latif e Tanbourzan of Iraj Tahmasb, Ghesse ye talkh Tala and Dad o Joonevar of Behruz Gharib pour are the four plays.

Masks and photo Exhibition

A photo exhibition of sixty photographs by nine photographers and 20 masks by Forooz Hashemi will be a sideline programs of the festival Street market for puppets in the City Complex of Theatre Shahr the street markets will be conducted with 20 stands for book sales of four eminent publishers. The titles cover plays, puppet shows and books on theater ..

Mobarak 1

3 Sep
2006

Daily Bulletin of The 11th Tehran International Puppet Theater Festival – Mobarak

پارک‌های تاریخی

هادی وهدی - کارگردان : اردشیر کشاورزی